

[Ove Hansen.]

valget og kirkeministeren har været enige om, at man burde gøre vilkårene ens i hele landet, og derfor går lovforslaget ud på, at alle kommuner stilles lige.

Jeg vil takke den højtærede kirkeminister for det foreliggende lovforslag. Jeg kan sige, at mit parti gerne vil medvirke til dets gennemførelse.

Kr. Juul: Det lovforslag, ministeren her har fremsat, bryder med et godt princip, idet den hidtil gældende ordning, hvorefter kirkebygninger skal være gældfri, før de tages i brug, jo må kaldes et godt princip. Men een ting er gode principper, en anden ting er at overholde dem, og jeg tænker, at når ministeren her ønsker at bryde det gode princip, er det, fordi der er tungtvejende grunde derfor. Det kan jo nemlig godt komme til at stå som en hindring for, at et ønsket kirkearbejde kan komme i gang, og jeg vil ikke tro, at der er nogen, der vil have moralske skruller ved at gå med til en ordning, hvorefter det tillades kirkebestyrelser at optage lån til dækning af en del af de udgifter, som er forbundet med opførelsen af en ny kirkebygning.

Venstre finder, at det er en forstandig ordning, når ministeren her foreslår, at der kan optages lån på indtil en fjerdedel af byggesummen, som det jo bliver, når vi regner med, at staten tilskylder halvdelen, og at en fjerdedel skal indsamles ved privat foranstaltning. Jeg synes, det er godt, at det fastholdes, at der skal tilvejebringes et vist beløb fra privat side, for at det på forhånd kan være sikret, at det byggearbejde, der her sættes i gang, også vil komme til at danne rammen om et menighedsliv i den kommende tid.

Ministeren har ikke fulgt udvalgets henstilling om at yde statslån til kirkebyggeri, og det skal ministeren ikke høre ilde for fra os. Tværtimod er vi glade for, at ministeren har afslået dette ønske, idet vi mener, at statens lånevirkksomhed bør indskrænkes mest muligt. Derimod ønsker ministeren hjemmel til at yde statsgaranti for udredelsen af renter og afdrag vedrørende de lån, der optages til kirkebyggeri, måske for derved at kunne fremskaffe disse lån på billigere vilkår, til en lavere rente. Det ville i og for sig, synes jeg, være mere

naturligt at henvise de pågældende kredse til at søge kommunegaranti. Det er muligt, at det vil være nødvendigt med garanti for sådanne lån, det ved jeg ikke noget om. Selvfølgelig byder en kirkebygning som sådan ikke nogen egentlig sikkerhed for et lån, men man må gå ud fra, at når en kirkebygning rejses på det grundlag, der her er tale om, er der også vilje til gennem kirkeskatten at indsamle de midler, der er nødvendige til dækning af samtlige udgifter. Jeg kunne i og for sig ønske at høre ministerens begrundelse for at foretrække statsgaranti fremfor kommunegaranti, som formentlig i alle tilfælde vil være fuldstændig sikkerhed for lånene; man vil vel også kunne regne med, at en kommunegaranti i reglen er til at opnå.

Vi vil som sagt yde vor medvirken til, at ministerens lovforslag kan blive til lov.

Fibiger: Det var mig en stor glæde, da jeg deltog i udvalgsarbejdet angående opførelse af kirker i Københavns omegn, at se, at der fra alle sider var tilslutning til, at man måtte finde en udvej for at dække det behov for nye kirker, som er opstået i omegnskommunerne som følge af den store udvidelse af boligbyggeriet derude.

Jeg vil gerne sige til den højtærede kirkeminister, at jeg er særdeles glad for, at dette lovforslag er blevet fremsat, og håber, at det kan blive til lov allerede i denne samling.

Københavns Kirkefond har udført et fortrinligt og bemærkelsesværdigt arbejde gennem de år, der er gået. Det var mænd som stiftsprovst Ussing, overbibliotekar H. O. Lange, professor Harald Westergaard og pastor Friis-Hansen, der så kirkenøden i København og satte hele det kirkebyggeri i gang, som har fundet sted der i de sidste 50 år. Det skete ved frivillige gaver. Det er klart, at det måtte være umuligt for præsterne at betjene befolkningen kirkeligt set i sogne med op til 70 000—80 000 indbyggere. Jeg synes, der ved denne lejlighed skal lyde en tak til de mænd, der dengang tog initiativet, og til de mænd, der senere har ført arbejdet videre.

Den udflytning, der sker, bevirker jo, at der rejser sig store kommuner udenfor København med kun en ganske lille kirke, og med denne udvikling for øje kan man sige,